בראיון בילעדי ל„העולם הזה" אומר כריס כריסטופרסון, סמל־המין החדש של הקולנוע: ברברה סטרייסאנד גמלה אותי מן האלכוהוליזם...

כריס בייבי

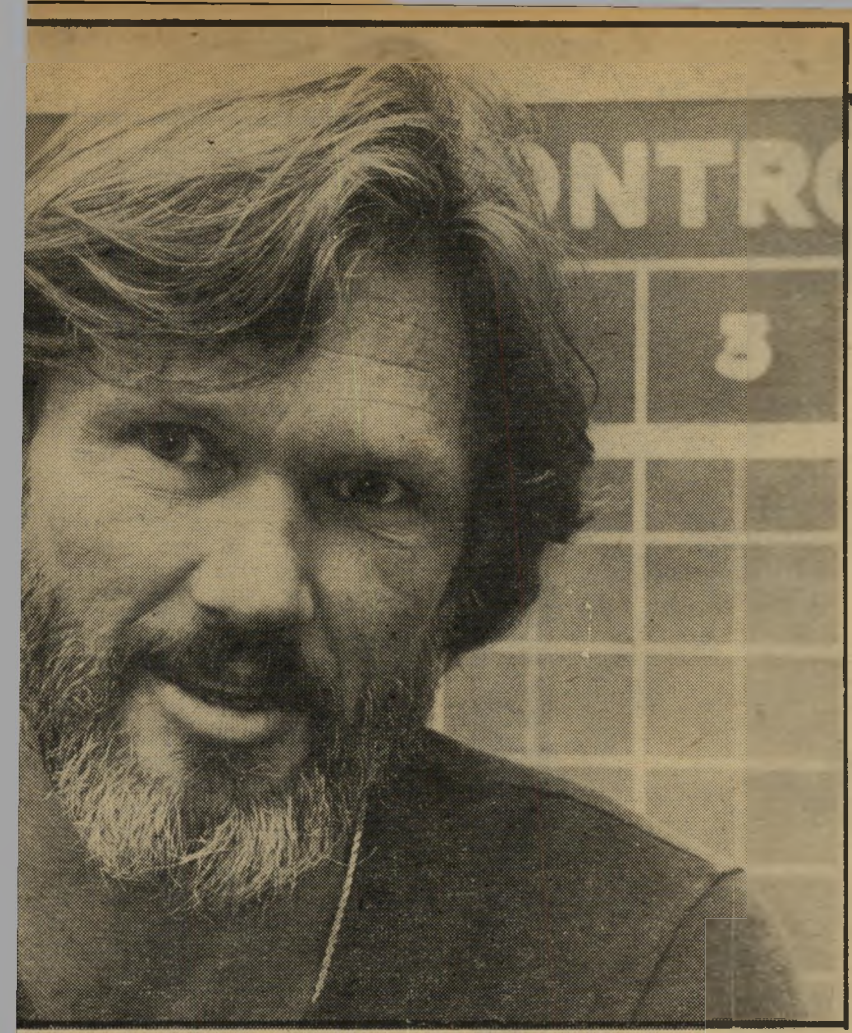

עם שרית ישי

כריסטופרסון עם כתבת העולם הזה, שלה סיפר כי אינו יודע כימעט שום דבר על ישראל. יחד עם זאת שמח לגלות כי הוא כוכב קולנוע מאז פופולרי כאן. **צילם: זאב מנור** ■

עם בת זוגו

בסרט דרך החופש, שבו הוא מגלם את דמותו של שכנו של מוחמד עלי, שבתחילה מתנגד לכושי הלוחם, אך לאחר מכן מתיידד איתו ואף עובר ללחום לצידו את מילחמתם של השחורים.

כריסטופרסון (למעלה) וכאיש הלבן הטוב ו

הצלם זאב מנור, שצילם עבורי את הראיונות שערכתי בלוס־אנג'לס, אומר, שאילו היה מצלם אותי כשראיתי את כריס כריסטופרסון לראשונה בצבע, הייתי יוצאת מאד אדומה.

ובאמת, כריסטופרסון הוא ללא צל של ספק אחד הגברים היפים ביותר המסתובבים כרגע בעולם הקולנוע האמריקאי. כולו שופע סכס־אפיל מגנטי ממש, רזה מאד, שזוף מאד. שיערו בלונדי פרוע משהו, זקנו שזור בחוטי כסף, עיניו כחולות ומבטו חודר.

הוא נוהג מכונית פולקסוואגן ולובש חולצת טי, שעליה כתוב „מוחמד עלי הוא הגדול מכולם." כשהוא לוחץ יד, הוא נבוך. לא חשוב שאני במצב של כימעט־חוסר־הכרה, מכיוון שהאיש הזה הוא באמת משהו מייוחד, ולא פלא שהוא נחשב לסמל המין־הגברי החדש של הקולנוע. כמו שהוא משגע מעל מסך הכסף, הוא משגע פי כמה וכמה בחיים.

סיכון וסכנות

כריסטופרסון סיים עתה את צילומי דרך החופש, למולו של מוחמד עלי (העולם הזה 2172). המפיק זאב בראון מגדיר אותו כמטורף. כשאני שואלת למה הוא מתכוון, מגלה כריס כי התנגד בתוקף להצעה, שכפיל יבצע תחתיו את הסצנות המסוכנות שבסרט. הוא מפשיל בגאווה את מכנסיו ומראה לי צלקת סכסית על רגלו, שנותרה כמזכרת מפציעה שכימעט ועלתה לו בחייו.

„אני אוהב סיכון וסכנות," אומר כריס, „זה חלק מהחיים, ובסרט הזה יכולתי לבצע את כל החלומות הפראיים שלי. לקפוץ מעצים גבוהים, להתגלגל במורדות הרים, לירות, להשתולל. אהבתי את הסרט מפני שבפעם הראשונה בקאריירה שלי לא גילמתי דמות של מאהב או אהוב רדוף־סבל. פה נדרש ממני להיות גבר! לא מפני שאני אהוב על נשים, אלא מפני שאני נלחם את מילחמתם הכימעט אבודה של השחורים."

כשאני מזכירה לו, כי גם בסרט שיירה לא גילם דמות של מאהב אומלל, אלא דמות של מנהיג, הוא מסתכל בי במבט מאד מסויים ואומר: „כן, כן, אבל אני יודע שכל הבחורות השתגעו אחרי בסרט הזה, זה היה סרט בשביל נשים, אבל נהניתי לעבוד בו."

אני אומרת לו שכל־הבחורות השתגעו אחריו גם בסרט כוכב נולד והוא שואל: „ראיתם את זה בישראל? בטח אוהבים שם מאד את ברברה סטרייסנד. היא הרי יהודיה."

הרגשתו של סמל מ

ימים ימי שלום, והטלו[illegible] אמריקאית לא מפסיקה להו[illegible] בגין, אל־סאדאת וקארטר. בפרופ[illegible] פאס ואפילו מהגב. ואני שואלת [illegible] כריסטופרסון: „מה אתה יודע [illegible] אל?"

כריס: „לא הרבה בעצם, ב[illegible]